

ಓದು, ಅದೊಂದು ಪ್ರಪಂಚ!

ಅಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಓದುಗನನ್ನು ಒಲವಿನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೀದೊಯ್ಲಬಲ್ಲರು. ಕಲ್ಪನಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶರ್ವಸೇವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಕಾಂಡಬರಿಕಾರರು ಬದುಕಿನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಬಲ್ಲರು. ಅನ್ನೇಷರು ನೆಲ ಜಲಗಳ ಅಡ್ಡತ ಅನ್ನೇಷಣೆ, ನಾಹಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹುದ್ದಿರುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ತೋಗಳನ್ನು ತೀಳಿಸಿಸೋಬಲ್ಲರು. ಜೀವನ ಪರಿಶ್ರೇಷಾರರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಬಲ್ಲರು. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಆಗಿ ಹೊರದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟುವರೆ ಬಳ್ಳಣಬಲ್ಲರು, ಮುಂದಾಗಿಮುದಾದ ಘಟನೆಗಳ ಇಜಿತು ನೋಟವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲರು. ದಾರ್ಶನಿಕರು ಬದುಕಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಜ್ಞಾತೆಯ ಪಣಿ ತಂದುಕೊಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ. ವಾಲಕರಿಗೆ ಗೊಂಡಿದರು ಜಾಣಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರಿನಿಡಾರೆ.

ಯೂಪ್ಪಾಬ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ದುಕ್ಕಿಂತ ಬೇಡವಾದುದನ್ನು
ನೋಡಿ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಡಲು
ಹುಳಿತರೆ ಸಾಕು ಗಂಟಗಳ ಪರಿವಯಿಲ್ಲದ ಹೆಸಿವು
ನೀರಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಸೆವಂಥ ಸಾಧನಗಳು
ಒಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ದೊಡ್ಡವರೇ
ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು,
ಕೊಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕವ್ವ. ತ್ಯಾಗ್ಯಿಂದ್ರ,
ವಿದಿಯೋ ಗೇಮಾ, ಹೊಬ್ಬೆಲ್ ಆಗಳು ದೊಡ್ಡ
ತಲೆನೋವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಲೊಕದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ,
ಅಮ್ಮನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳು ಬರಿ ನೋಡಬಲ್ಲರು. ಹಿಡುವದಕ್ಕೆ
ಪೂರಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಕೆ ಬೆಳಸಬೇಕಾದ
ಯಾವ ಸನ್ವಿವೇಶಗಳು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ಸರಿಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿಲ್ಲ.
ಇಂಥ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯತ್ತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಸೇಳಿಯುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖಾರ.
ಕಾಮಿಕ್ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಸರಳ ಗಣತ್ತ, ಕುಟುಹಲ
ಕೆರಳಿಸುವ ಸಾಹಸ ಕರೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಬಣ ಬಣದ
ಚಿಕ್ಕಗಳಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು, ಗುಬ್ಬಿಗಳಾದು,
ಚಂಡಮಾವುದಂತಹ ಮಾಸಿಕಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಹೆಚ್ಚು ಇವುವಾಗುತ್ತಾವೆ. ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ
ಹೊಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಕೆ ಕಾದಲಿರಿ ಓದಬಹುದು.
ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ,
ಸಂಶೋಧಕರ, ದೇಶ ವಿದೇಶ ಸುತ್ತಿದವರ
ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಜಾಂತ್ರಾ ಶಾಂತಿಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು
ತೆರೆಸುವ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಒದಬೇಕು. ಇಂತಹ
ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಅರ್ಥಸುತ್ತ
ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಓದಿಸಿತ್ತ ಸಾಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ
ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಆಸ್ಕೆ ವಯಸ್ಸು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳಿಗೆ
ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು
ಇವುವದುತ್ತಾರೆ. ವೈದ್ಯಾತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.
ಹಿರಿಯರು ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು
ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ
ಪೋರಕರು ಆ ನಿಟ್ಟಿನಕ್ಕ ಜಾಗ್ರತ್ತಾಗುತ್ತಿರ್ಲೇ
ಇಲ್ಲಿದೆರುವುದು ದುರಂತವೇ ಸರಿ.

ಮಹ್ಯಕಲು ತಾವೇ ಪ್ರಸ್ತಾಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು
ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದರೆ, ಪಾಲಕರು ಅಥವಾ
ಪೋರ್ಚರು ಮಹ್ಯಳಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳುವುದು
ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ. ಇದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತ
ವಾದ ಹವ್ವಾಸು. ಇದರಿಂದ ಪಾಲಕರು ನಮ್ಮನ್ನು
ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮಹ್ಯಳಿಗೆ ಬೇಳೆಯು
ತ್ವರಿತ. ಜೊತೆಗೆ ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿ ತಾನಾಗಿಯೇ
ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದಿಗೆ ಕುರಿತ
ಹೆಚ್ಚು ಅಡ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ
ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿ ಮನುವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ
ಮನು ಇಲ್ಲವೇ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ದಿನಾಲೂ
20 ನಿಮಿಷ ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ವನನ್ನಾದರೂ
ಓದಲೇಶೇಕು. ಕಥೆ ಪ್ರಸ್ತಾಕ, ಪ್ರತಿಕೆ ತಾಯಿ ಮನು
ಓದಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ, ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿದ್ದುತ್ತಾಳೆ. ಕೆಲ
ಸಾರಿ ಆ ಓದಿಗೆ ಪುರಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.
ಇದು ಇಬ್ಬರ ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತೃತರಕ್ಕೆ ನೀರವಾಗುತ್ತದೆ.
ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಭಿಸುವುದು
ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?